

Novozélandský Špekoun

10 prosince 2003

č. 4

Vydává Vít Zýka (Kvítek) jako občasný zpravodaj z pobytu na Novém Zélandu

Obsah

Co jsem viděl, co jsem zažil	1
Kaňonem a přes vršky	1
Po silnici k horkým pramenům	3
Drobné postřehy	5
Zpátky na stromy	5
Otázky a odpovědi	6

Kronika

- 25.11. Prší. Práce jde od ruky.
- 26.11. Prší. Schůze u Danyho doma. Při večerním dojení nechávám Tysona vykoupat v jeho nezodpovědnosti při hře na velkého šéfa. Jenže končíme až po desáté.
- 27.11. Ukazuje se, že Tyson je všeobecně považován za prvního kandidáta na vyhazov, ale již je zde přes půl roku a nikdo to neudělal. Dostal co proto, protože se od té doby zklidnil a kdyby nedělal příšerný binec v baráku, tak by mi byl lhostejný. Díky dešti je více času; čtu si Malého prince v angličtině. Večer Rolland naschvál pracuje co nejpo-maleji. Končíme v 22:30.
- 28.11. Prší, je zima a všude moře bláta. Prý bude pěkná tráva. Rolland jede domů a chce skončit dříve, ale stejně končíme až po deváté.
- 29.11. Rolland je na dva dny doma a s Darrenem je radost pracovat. Je také už docela hezky. Vypálil jsem CD Rolling Stounů a proti těm NZ rádiím, které hrají furt ty samé hi-ty dokola, to byla obrovská změna a příjemná vzpruha. Na večeri jdu k Adrianovi, Ance a malému Alexandrovi. Přáli si vyprávět o Altaji,

V minulém čísle NZŠ jsem se převážně věnoval společenským tématům. Toto, v pořadí již čtvrté číslo, popisuje hlavně přírodu. Jelikož si mnozí Špekouna tisknete, připravil jsem i verzi pro tisk. Berte to však jen jako doplněk k základní elektronické verzi.

Co jsem viděl, co jsem zažil

Kaňonem a přes vršky

Naše farma se rozprostírá na zvlněné plošině. V jejím centru, na konci prašné silnice, stojí dojící dům, asi půl kilometru před ním náš baráček. Od dojícího domu se paprskovitě rozbíhají tři hlavní kraví cesty, které se dále větví. Než dojde člověk na okraj farmy, urazí alespoň jeden kilometr, někdy i dva. Hrani-

ce farmy je z větší části zcela přirozená a tvoří ji říčka Mangaone. Nemáš o ní vůbec ponětí, pokud nestojíš přímo u ní. Vymlela si totiž hluboký a úzký kaňon. Skutečný kaňon s často kolmými stěnami, někde padesát i více metrů hluboký. A kde nejsou stěny úplně kolmé, tam roste zdejší neprůchodná vegetace. Zdá se, že na povrchu je zde nějaká pevnější vyvřelá hornina, a pokud tu voda prorazí, pak vymele hluboké koryto v měkčích uzazeninách. Dosvědčují to otisky různých mušlí, které jsem dole našel. No a za touto v krajině neviditelnou řekou jsou kolem dokola vyšší kopce. Nejvyšší má něco přes tisíc metrů. Ve dnech volna jsem se vydal tuto krajinu pro sebe objevit.

První, kam jsem zamířil, byl kaňon. Darren mně poradil pěšinu, která vede

z jedné vzdálené pastviny číslo 35. Pěšinu jsem našel, ale měl jsem co dělat, abych ji v bujné vegetaci zase neztratil. Slunce zase po delší době páliło a mně začalo docházet, že kraťasy a tričko nejsou do této džungle nejvýhodnější výstrojí. Zdejší přirozená flora je totiž k člověku značně nepřátelská. Spousty bylin a keřů má totiž ostny a také je dobré dávat pozor, zda ten keř vedle tebe není velká kopřiva. No, nakonec jsem se dolů dostal. Lilo ze mě, takže jsem nepohrdl říční tůň k vykoupaní. Byla dost velká, právě tak na deset temp.

Na druhé straně řeky byl srub. Měl dobrou střechu, ale jinak byl v dost dezo-látním stavu. Jako u nás, když něco patří všem. Začal jsem postupovat proti proudu. Musel jsem jít korytem, břehy byly plné ostružinového trní. Kdo ví, zda na nich v sezóně také něco jako ostružiny roste. Než jsem vyrazil na cestu, připravil jsem si na batoh místo plánovaných sandálů holiny. To jsem neměl dělat. Hned po pěti metrech chůze řekoum, jsem rezignoval na sucho v nich. Vody bylo po kolena, občas ještě více. Myslím, že se ze mě stal mistr v děláni holubiček,

protože s holinama plnýma vody chodit nejde (zvláště, jsou-li ti o dvě čísla větší). Ukázalo se, že poloha holubičky je nejsnazší způsob, jak z nich vodu vylít. Protože je tato činnost poněkud únavná, zvláště, pokud ji provádíte každých deset až dvacet metrů, snažil jsem se hledáním trasy ne hlubší jak 30 centimetrů zatopení omezit. Technika je stejná jako když skáčeš po šutrech nad hladinou, jen ty šutry mohou být pod vodou. Ta hloubka se špatně odhaduje a ještě musíš počítat s dynamikou proudu a holiny. No, vše dobře dopadlo, ani jsem neutopil foťák, bimbající se mi na krku. Občas jsem měl i čas zvednout oči a porozhlédnout se kolem sebe. Strmé břehy byly skalnaté či jílové, často sesuté. Asi po jednom a půl kilometru a dvou hodinách chůze jsem narazil na starý fošnový most pro traktory. Rozvalil jsem se na něm v podvečerním slunci, vytáhl deník a flašku s mlíkem a cestu kaňonem jsem na něm zakončil.

Dál jsem pokračoval vzhůru strání, směrem od farmy. Okolo bečely ovce a slunce se chýlilo za kopce. Ustlal jsem si na oblém vrcholku špičatého dominant-

tak jsem vzal notebook a ukazuju jim fotky.

- 30.11.** Je konečně teplo. Při těch deštivých dnech jsem trochu nastydl. Jinak ale pohoda.
- 1.12.** Den volna. Jedu do servisu na technickou kontrolu a do Napieru na nákup.
- 2.12.** Druhý den volna. Jízda k **hor-kým pramenům** a zpět do servisu pro novou pneumatiku. Technická mě tak přišla na NZ\$ 133. To je docela dobré. Člověk tady za den najede 160 km ani neví jak.
- 3.12.** S Rollandem jsou zase problémy, to je takové nadělení po dnech volna. Raději jsem na čerstvém vzduchu a kopu bodláky, než s ním „spolupracovat“. Kopání se trochu protáhlo od dvou do osmi. Večer bbque u Danyho. Pije se pivo, ji opečeníny a trochu se kecá.
- 4.12.** Darren si vzal Rollanda na paškál. Je nějak více práce a méně času na NZŠ. Je pěkně, teplo.
- 5.12.** Kromě toho, že zasazují sloupek k plotu a odhazují pneumatiky ze siláže, tak dostávám k používání po-starší čtyřkolku. Má náhon na všechny čtyři, takže je pomalejší, ale zase se snadněji vyšplhá do kopců.
- 6.12.** Sláva dnes nekopeme, získávám trochu času. Také končíme v sedm. Jen se nám tu ztenčily zásoby jídla, došel chleba. Ještě že ti zdejší boys neumějí vařit a mnohé potraviny jsou tak pro ně nezajímavé. Odjíždí angličan Andy.
- 7.12.** Neděle, práce s Darrenem. Návštěva u Adriana.
- 8.12.** Klídek, práce s Darrenem a Adrianem. Tyson uklidil ve špajzu!
- 9.12.** Nastíňuji problém s Rollandem manažerovi Dannymu.

paddock [ˈpædək]	louka, pastvina
post [poust]	sloupek
shovel [ˈʃavl]	lopata
spade [speɪd]	rýč
rammer	dusadlo
straw [stro:]	sláma
hay [heɪ]	seno
loader [ˈləʊdər]	bagr nakladač
extension lead	prodlužovačka
fuse [fju:z]	pojistka
circuit breaker	jistič
rag [ræg]	hadr
bucket [ˈbʌkɪt]	kýbl
wipe [waɪp]	vytřít
smell good/ bad	vonět/smrdět
stink [stiŋk]	páchnout
coatrack	věšák
clamp [klæmp]	svěrák, sevřít
infinitesimal [,ɪnɪniˈtesɪml]	nepatrný
suck [sʌk]	sát
leak [li:k]	prosakovat, ucházet
mammal [ˈmæml]	savec
marsupial [ma:ˈsu:piəl]	vačnatec
pouch [paʊtʃ]	vak
fur [fɜ:r]; furry	srst, kožešina; pokrytý srstí
arboreal [a:ˈbo:riəl]	žijící na stromech
prehensile [pri:hensail] (tail)	chápavý (ocas)
fern [fɜ:n]	kapradina

Po silnici k horkým pramenům

ního kopce mezi několika rozložitými tisovitými stromy s hustou kulovitou korunou. Největší z nich jsem obejmul na čtyřikrát. Pod jedním jsem vyplašil černou kočku. Zdrhala ze svahu dolů a pak zas do jiného nahoru a dolů a při tom se zmenšovala, až se mi ztratila z dohledu. Ovce se nerušeně pásli. Rozbalil jsem spacák a pěkně sezhora koukal na naši farmu za řekou.

Ráno jsem pojedl chléb s máslem a sýrem (ostatně nic jiného jsem s sebou k jídlu neměl; nechtěl jsem brát velký batoh a věci na vaření). Slezl jsem z kopce a vylezl na další vyšší a pak na ještě vyšší. Cestou jsem neustále otvíral a zavíral branky mezi jednotlivými ovčími stády. Až jsem se octnul na jednom z těch kopců, co mi na farmě tvořily horizont. Mohl mít okolo devíti set metrů. Už nebylo takové teplo a foukal dost silný vítr. Farma se zdála býti hned pode mnou a jen kousíček za ní se rozprostíral Hawke bay (záliv) s městy Napier a Hastings. A dál už jen oceán, oceán a . . . Velikonoční ostrov nebo Ohňová země.

Byl to pěkný výlet, ale tato příroda se brzy okouká. Oblé travnaté kopečky

pastvin jsou pěkné, zvláště když zapadá slunce a vynikne jejich plastičnost. Ale to je vše. Kaňon je úžasný ve své ukrytosti a hlubokosti a neprůchodné vegetaci. Zároveň však svými zaprášenými šutry a suchomilnou vegetací vypadá dost jako rumiště. Příště se zas vydám jinam.

Za sedmero travnatými kopcemi a sedmero údolími na samém konci prašné cesty jsou *horké prameny Mangatutu*. Z naší farmy se k nim dostaneš tak, že se nejprve vrátíš do střediskové obce Patoka (je tam mateřská školka, škola pro děti od 7 do 12 let a pak ještě dva obydlené baráky) a z ní pokračuješ směrem do vnitrozemí ostrova. Silnice, dosud asfaltová, se různě větví, ale všechny větve jsou slepé; některé končí po několika metrech brankou u farmářského domku, jiné po několika desítkách kilometrů v horách nebo v obklíčení hlubokých říčních údolí, přes která nevedou mosty. Asfalt po deseti kilometrech zmizel a tak mé Mitsubishi absolvovalo zbylých 30 km po prašné šotolině. Slunce páli-

Počet obyvatel	3,88 mil.
z toho Evropané	74 %
Maori	13,5 %
Polynésané	6 %
Asiati	6 %

Největší města:	
Auckland	1,2 mil.
Christchurch (J)	331 400
Wellington (hl. město)	205 500
Hamilton	132 100
Dunedin (J)	110 800
Nelson (J)	82 100
Palmerston North	67 400
Tauranga	58 500
Rotorua	56 900
Napier	55 000
Hastings	50 200

Rozloha	270 tis. km ²
z toho Severní ostrov	115 tis. km ²
Jižní ostrov	151 tis. km ²
Stewartův ostrov	1,7 tis. km ²
Porovnej	
Velká Británie	245 tis. km ²
Česká republika	78 tis. km ²

lo, teplý vítr mi profukoval otevřeným okýnkem. Silnička co chvíli traversovala po travnatých stráních, pak padala do údolí a zase stoupala v serpentýnových výkrutech. Přitom se zvolna, nenápadně, ale vytrvale zužovala. Cestou jsem projel druhou a poslední obcí Puketitiri. Dál již bylo jen několik osamocených farmářských domků. U toho posledního mě vítala vstupní cedule rezervace Kaweka s upozorněním, že další cesta k pramenům je velmi úzká a je třeba jet velmi pomalu a opatrně. Jako vstupní test do rezervace sloužil betonový brod překonávající horský potok. Mé auto si s ním našťestí vcelku hladce poradilo. Následujících sedm kilometrů jsem projel na dvojkou, kroutěje volantem dokola na jednu a na druhou stranu. Celou cestu se mně při tom vkrádala myšlenka, že mé pneumatiky jsou dosti ojeté, ta pravá zadní včera nerošla technickou kontrolou, a riziko píchnutí na této kamenité cestě tak bylo značné. Rezervu jsem nechal v servisu, ta byla úplně děravá, teprve odsud si pojedu pro nový protektor. Za celou cestu jsem potkal jen jediné auto, malý školní mikrobús s dětmi. Naštěstí jsem

kromě volantu také kroutil svým krkem po křivkách horizontálně i vertikálně zvlněné krajiny. To úspěšně zahánělo mé obavy z technického stavu mého auta. Ostatně, dojel jsem bez potíží naplněn ojedinelým šoférským zážitkem.

Horké prameny byly kousek nad řekou Mohaka vytékající z pohoří Kaweka (nejvyšší bod 1724 m). Řeka je splavná, zahlídl jsem dva rafty s turistama a kajakáře. Obtížnost odhaduji na dvě, voda teče docela rychle, přejeje jsou však nízké. Akorát na Pálavu, na otevřené kanoi bych se asi občas koupal. Na raftu nuda. Předpokládám, že jsi, Šangve, zbystřil; ano, je to přesně pro tvé vodácké akce. Samotné prameny však příliš zajímavé nejsou. Hlavní pramen tvoří asi padesátimetrový potůček vytékající z horizontálního otvoru v zarostlé stráni. Průtok asi pět litrů za vteřinu a teplota 50 °C. Dočetl jsem se, že voda bude nejspíš povrchová ohřátá horkými parami, protože obsahuje hodně sodíku a málo chloridů. Potůček, dříve než se vlil do řeky, byl sveden do umělohmotné kádě. Tam mě však ani trochu ke koupání nelákala. Krom toho tam stála výstražná cedu-

le upozorňující cachtaající se návštěvníky na nebezpečí zánětu mozkových blan při namočení hlavy (doslovně amoebic meningitis). Předpokládám, že je způsobuje nějaká teplomilná měňavka, ale možná mi to někdo vysvětlí blíže. Potosty v této okrajové části rezervace připomínají subtropické porosty Středomoří. Nejde však o původní lesy, ty byly vypáleny v 19. století při neúspěšném pokusu o zúrodnění. Takže rozkoše přírodního koupání v teplé vodě si nechám na jindy. Ostatně, v parném dni si to člověk ani pořádně nevyčutná.

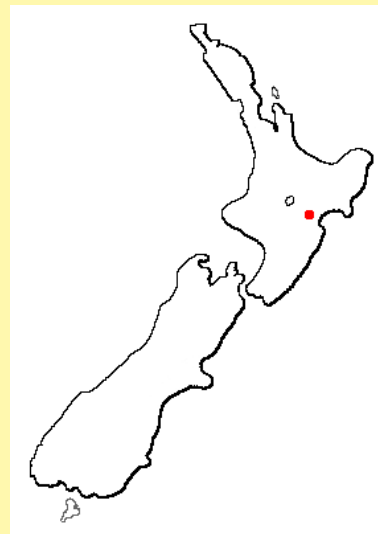
Drobné postřehy

- o [zemětřesení]Zemětřesení. Tak tady prý včera ve 4 hodiny ráno bylo zemětřesení o síle 4 RichtEROVY stupnice. Bohužel jsem jej zaspal, takže vám neřeknu, zda bylo znát i na naší farmě, 70 km od epicentra. To bylo 10 km jižně od Hastingsu. Nemusíte se však o mě bát, místní plátek Hawke's Bay Today (na NZ nevychází žádné celostátní noviny) se v krátkém článku prvořadě věnoval před-

povídání zemětřesení jakýmsi panem Ringem. Podle něj bude další 14. až 16. března a 10. až 13. dubna. Jeho předpověď je založená na vzdálenosti a poloze Měsíce. Ten prý bude nejbližší od roku 1999, celých 356 tisíc kilometrů. A taky bude v novu. Spojitost mezi polohou měsíce a zemětřeseními je však dle seismologů nepatrná, píše se na závěr zprávy.

- o **Zpátky na stromy.** Radim Šára (Zelená Tužka) mi poslal několik botanických upřesnění. Díky, Radime, za ně. Obrovské stromy *kauri* jsem popisoval jako listnáče. Ve skutečnosti jde o *jehličnany*, jejichž ploché masité jehlice laik jako já považuje za listy. Při urhnutí jedné větvičky jsem se zapatlal od smůly. Ta pryskyřice se dříve těžila ve velkém. Existovaly tři způsoby, jak ji získávat. Jednak přímo naříznutím živých stromů, a pak také vykopáním dřeva nebo smůly ze země. Obrovský sopečný výbuch totiž pohřbil před 25 000 lety celé lesy pod několik desítek metrů hlubokou vrstvou popela. Dřevo

Poloha farmy

se tak zachovalo v bažinatých oblastech dodnes. Pryskyřice se používala v lakýrenském průmyslu, při výrobě linolea ap. Vývoz hlavně do Spojených států a Británie kulminoval okolo první světové války. Maorové používali vydlabané kmeny jako velké válečné mořské kanoe, smůlu kauri ke žvýkání a při tetování. O tom ale zas někdy jindy. Více informací o těchto stromech lze najít na stránce [<http://www.botanik.uni-bonn.de/conifers/ar/ag/australis.htm>].

Emblém na tričku All Black, který jsem považoval za brko, je ve skutečnosti *list silver fern*. Jde o stromovitou kapradinu zvanou v domorodém jazyku *ponga*. Může být až deset metrů vysoká se čtyři metry dlouhými listy. Přesto nepatří k největší kapradině, kterou zde můžeš vidět. Tou je *mamaku* (black fern) vysoká dvacet metrů se sedmimetrovými listy. Silver fern je jeden z národních symbolů NZ.

Otázky a odpovědi

? *Martin Švancar (Šangve): Jaký je to pocit chodit hlavou dolů?*

▷ Tentokrát za mě odpověděl Svišť: *Mám představu že jsou tam místo cest takový řady držadel a po těch se ručkuje. Auta by mohla být na principu naší vzducholodě. Veliký měch naplněný heliem je přitiskává k zemi/stropu, a když jim praskne, spadnou dolů. Když je to nad civilizací, tak mají štěstí. Tam jsou sítě. Do divočiny se nedoporučuje chodit (to je ten zákaz na tvé cestě pralesem), tam sítě končí a kdo spadne, končí. Zajímavé je, jak to může Svišť tak dobře vědět, když tady nikdy nebyl. Asi to souvisí s jeho bývalým (?) titulem Ředitele Zeměkoule. Ten by tomu přeci jen měl rozumět.*

? *Kuba Kara: Jaký je tvůj vztah ke krávy, zvlášť, když jich je víc pohromadě? Jak se krávy chovají k vám?*

▷ Krávy patří mezi hloupá zvířata. Když po nich něco chcete, tak vám moc nerozumí. A to jsem to zkoušel všema třema jazykama, kterými alespoň trochu vládnou. Zase jsou po-

Hon na oposumy

Oposum je vačice, leze za pomoci chápaného ocasu po stromech, žere listí a Novozélandané ji nemají rádi. Kde mohou, tak ji ubíjejí. Mají pocit, že jim sežere celej Zéland. Zkrátka je pro ně něčím nechtěným, něčím, co je třeba vymýtit.

Tomáš Werner (Divíšek) mi napsal, že mám na první stránce třetího čísla Špekouna hrubku. Ve slově *bavím* jsem napsal tvrdé *y*. Vzpomínám si na své boje s gramatikou v diktátech na základce. Je jasné, že jsem tento boj dosud nevyhrál. Ale nevzdávám jej. A můžeš bojovat se mnou. Jako Novozélandané bojují proti oposumům, my můžeme bojovat proti chybám. Náš boj však samozřejmě bude mnohem ušlechtlejší.

Aby to bylo trochu zajímavé, pojmul jsem to jako soutěž. Nazval jsem ji *hon na oposumy*. Každý, kdo mě upozorní na gramatickou chybu nebo překlep v NZŠ, získá určitý počet bodů, příbližně podle následující tabulky:

hrubka typu i/y	5 bodů
mě/mně, s/z	4 body
čárka v souvětí	3 body
velká a malá písmena	2 body
překlep	1 bod

Já se vám samozřejmě budu snažit váš zisk maximálně omezit. Bohužel jsem zatím nesehnal pořádný český slovník pro spellchecker *ispell*. Až bude, tak překlepy ubydnou. V současné době tedy vede v honu na oposumy Divíšek s pěti body.

Všechny oznámené chyby zveřejním. Ke svému oznámení můžete přidat i odůvodnění. Nezapomeňte napsat, kde se

měrně nenároční, můžete je před sebou hnát důstojným krokem funeráka nesmyslnými bláboly a skřeky typu *tssss, tcssss* nebo *baba bababa*. Dokonce vydrží i můj zpěv. Občas je také dost těžké nebýt hloupější než ony. To když už podvacáté musíte vyběhnout s rákoskou nahoru po schůdkách a zahnat některou do boxu na dojení, protože se milostkrávkově zrovna nechce a před vašimi zuřivými výpady utíká dál a dál, kráva jedna.

? *Kuba Kara: Proč nepoužívají (k nahánění krav) psy?*

▷ Čtyřkolka žere jen jednou za týden. Danny tady jednoho psa má, je to takovej vychrtlej oříšek. Nahánět krávy docela umí, ale moc se na to nepoužívá, musel by se vozit na vzdálené pastviny na čtyřkolce, a to je značně nepohodlné.

? *David Šilhán (Dejv): To když máš přístup k Internetu, tak si můžeš stahovat český PDF knížky, nebo na čtení ani nemáš chuť?*

▷ To jsem ještě nezkoušel. Je již nějaký

výběr? A jestli mám chuť? Chuť jo, ale zase je to tak, že nemám čas na čtení...

? *David Šilhán (Dejv): Získal jsi přehled, jaký typ (pro nás exotických) prací se na NZ provádí? Co třeba jít do těžářství (čehokoliv)?*

▷ Zatím ne. Jo, mohl bych jít těžit ropu na mořskou plošinu. To mě ale neláká. Ale líp by platili. Všechno se tady hlavně točí okolo farem. Noviny jsou z poloviny o farmách, čtvrtinu zabírají inzeráty na prodej traktorů a zbytek jsou takové domácí noviny.

? *Jan Paleček: Jaký typ zásuvek tam je?*

▷ Takový divný. Ale mají velkou výhodu: každá má samostatný vypínač, takže různá trafa nemusíte vytahovat ze zásuvek. Není problém tady koupit redukce. Mně dal kamarád dvě již v Čechách, takže jsem se o to nestaral.

? *Jan Paleček: Stojí za to tahat s sebou stan, nebo se všude najde levně*

chyba vyskytuje, abych ji mohl snadno dohledat. Například ta oznámená Divíškem byla v NZŠ 3, str. 1, sl. 2, ř. -4 (tj. odspodu). Na zaslání chyb v posledním čísle bude čas do vydání čísla následujícího. Nyní máte mimořádně možnost zaslat mi chyby všech čtyř prvních čísel NZŠ. A ne aby jste od sebe opisovali! Jinak vás rozsadím.

Ještě ke kravám

V minulém třetím čísle NZŠ [nzs-3.pdf] jsem uvedl, že kráva kromě jiného sežere devět kilogramů trávy. Ve skutečnosti to je devět kilogramů suché trávy, tedy sena. Trávy sežere mnohem více, okolo 70 kilo denně.

ubytování?

▷ Spíš to druhé. Je problém najít místo, kde bys ten stan postavil. Téměř celá země je tvořená oplocenými pastvinami, sadami nebo (místy) džunglí. Samozřejmě jsou výjimky, ale v každém městečku je backpacker, kde stojí nocleh okolo NZ\$ 20. Na vícedenních trekách jsou (prý) chatky, ale i v nich platíš okolo NZ\$ 10. Nejoblíbenější jsou zde na cestování tranzity. Zastavíš na pěkném místě a přespíš v autě. Takový tranzit tedy nestojí o moc víc než auto, dá se sehnat i pod NZ\$ 2000. Dva lidé se také vměstnají do kombíku. Já stan mám, ale zatím jsem jej nepoužil. Také jsem ale zatím nespal v backpackeru.

? *Jan Paleček: Kolik stojí letenka ze Severního ostrova na Jižní? Existuje nějaký levnější způsob přepravy mezi ostrovy?*

▷ Vnitrostátní lety jsou relativně levné. Auckland – Christchurch společností Freedomair i NZ\$ 109. Adresy leteckých společností: [www.freedomair.co.nz,

www.airnewzealand.co.nz, www.originpacific.co.nz, www.qantas.co.nz] Jinak se samozřejmě můžeš přepravit trajektem. Osoba platí NZ\$ 68, auto NZ\$ 199. Mimo sezónu je to méně. [www.ferrytickets.co.nz]

? *Jan Paleček: Jak často se vyskytují automaty na peníze (ATM) – existují jen v Aucklandu a potom nikde, nebo tam dorazilo nové tisíciletí?*

▷ V každém městečku. Kreditní karty jsou bez problému, mou Visa Electron by měla brát banka Westpac NZ, ta je v každém větším městě, ale ještě jsem to nezkoušel. Výhodné je, že na zdejší karty vám vydají hotovost při nákupu v supermárkách.

? *Jan Paleček: Kolik stojí dlouhodobý pronájem auta (týden a více, asi 10 dní na severu a 10 dní na jihu)?*

▷ Asi NZ\$ 70 až 100 na den. Je to docela drahé. A ještě se platí jakási záloha okolo NZ\$ 1000. Více na Internetu: [www.rentalcars2u.co.nz, www.avis.com, www.budget.co.nz, www.hertz.co.nz, www.carhire.co.nz/shoestring].

Příště: Trocha historie.

Novozélandský Špekoun

je elektronický občasník a vychází ve formátu PDF (Portable Document Format) verze 1.4 firmy Adobe. Pro jeho čtení doporučuji program Adobe Acrobat Reader verze 5 a vyšší, který si lze zdarma stáhnout na adrese [<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>]. Samotný dokument pak doporučuji uložit na disk a otevřít ve zmíněném programu, ne jej číst přímo ve webovém prohlížeči (Internet Explorer, Mozilla, ...). V takovém případě se většinou zobrazí jen první stránka.

Dosud vyšlo:

1. č.	29.10.2003	[nzs-1.pdf]	1 356 kB
2. č.	9.11.2003	[nzs-2.pdf]	234 kB
3. č.	24.11.2003	[nzs-3.pdf]	189 kB
4. č.	9.12.2003	[nzs-4.pdf]	219 kB

Titul: Novozélandský Špekoun č. 4
elektronický občasník v PDF
Author: (K)Vítek Zýka
Datum vydání: 10. prosince 2003
Grafická úprava a sazba: autor
Typografický systém: T_EX s makrojazykem ConT_EXt
Písmo: Computer Modern, Impact
Verze: Pro monitor
Šíření: Zdarma po Internetu
Náklad: Oznámení na 58 adres
E-Mail: [vit.zyka@seznam.cz]
Tel./SMS: +64 21 21 73 4 73
Kořenová Internetová adresa:
[<http://cmp.felk.cvut.cz/~zyka/nzs/>]